

Sayı Editöründen

Nefise Kahraman

Dr. Öğretim Üyesi, Toronto Üniversitesi, Yakın ve Orta Doğu Medeniyetleri Bölümü
ORCID: 0009-0001-5933-7711, E-Mail: nefise.kahraman@mail.utoronto.ca

Nesir: Edebiyat Çalışmaları Dergisi'nin yedinci sayısı ilhamını, Else Vieira'nın 1990'ların ortasında çeviri çalışmaları kapsamında öne sürdüğü, çeviri ve diğer yorumlayıcı süreçlerde kurmacanın önemini vurgulayan “kurgusal dönüş” (fictional turn) tanımından alıyor.¹ Vieira'nın, Brezilyalı ve Latin Amerikalı yazarların eserlerinde bulunan çeviriyle ilgili temalar üzerine yaptığı çalışma, Edwin Gentzler² ve Rosemary Arrojo³ gibi diğer akademisyenler tarafından daha da geliştirilmiştir. Arrojo, *Fictional Translators: Rethinking Translation Through Literature* (2018) adlı eserinde, çeviri çalışmalarının disiplinlerarası bir alan olarak büyüdüğünü ve çevirmen karakterlerin 2000li yılların başlarında dünya edebiyatında daha sık görünür olduğunu, kurmacada çevirmenlere ve çeviriyle ilgili temalara olan akademik ilginin “başka yerlerde de [Latin Amerika dışında] eleştirel bir malzeme bolluğu üretmeye başladığını”⁴ gözlemlemektedir. *Nesir*'in bu sayısında yer alan makaleler, Türk edebiyatında çeviri edimine ve çevirmen karakterlere olan akademik ilginin arttığını kanıtlayan araştırmalar içermektedir.

“Kurmaca eserlerde bulunan çeviri kuramına dair düşünceleri çeviri bilim çalışmalarına entegre etme”⁵ amacını taşıyan kurgusal dönüş'ün (fictional turn) ilk kez adlandırılmasından bu yana geçen otuz yılda, bu konuda birçok akademik konferans düzenlenmiş ve bu konferansların bazı bildirimleri daha sonra derleme kitaplarda basılmıştır. Bu konferanslardan biri, 2011 yılında Viyana Üniversitesi Çeviri Çalışmaları Merkezi'nde düzenlenmiş ve bu konferanstaki bildirimlerden mürekkep *Transfiction: Research into the Realities of Translation Fiction* (2014) adlı bir derleme kitap yayımlanmıştır. Bu derlemede, kurmaca eserlerde (ve aynı zamanda filmlerde) çevirmen ve tercüman karakterlerinin artan görünürlüğüne ilişkin olarak, editörlerden Klaus Kaindl şu şekilde bir yorumda bulunur: “Edebiyat ve sinema asla toplumdan kopuk değildir; aksine kendi yöntemleri

¹ Rosemary Arrojo, *Fictional Translators: Rethinking Translation Through Literature* (London and New York: Routledge, 2018), 2.

² Edwin Gentzler, *Translation and Identity in the Americas: New Directions in Translation Theory* (New York: Routledge, 2008).

³ Denise Krippner'in yakın zamanda yayımlanan kitabı *Narratives of Mistranslation: Fictional Translators in Latin American Literature* (2023), Latin Amerika edebiyatındaki çevirmen karakterlerine odaklanan mevcut akademik çalışmalara önemli bir katkı olarak öne çıkıyor.

⁴ Arrojo, 2.

⁵ Klaus Kaindl, “Going fictional! Translators and Interpreters in literature and film: An introduction,” *Transfiction: Research into the Realities of Translation Fiction*, ed. Klaus Kaindl and Karlheinz Spitzl (Amsterdam: John Benjamins, 2014), 11.

ve araçlarıyla toplumdaki gelişmelere, değişimlere ve çalkantılara tepki verir.”^{6 7} Çevirinin sosyal ve siyasi potansiyeli —özellikle göç, sürgün ve savaş bağlamlarında— göz önüne alındığında, çevirmenlerin ve tercümanların en çarpıcı edebî eserler ve filmlerin merkezinde yer alması şaşırtıcı değil.⁸

Bugün, “kurmaca eserlerde çeviriyle ilgili olguların tanıtılması ve (artarak) kullanılması olarak tanımlanan”⁹ çeviri kurmacası (transfiction), kendisini ayrı bir tür olarak kabul ettirmiş olup akademisyenleri geniş bir tematik alanı keşfetmeye yöneltmiştir. Bu alanlar sıklıkla, kurmacadaki çevirmen tasvirini gerçeklikle karşılaştırmayı, edebiyatta çevirinin metaforik işlevini incelemeyi, özgün metin ile çevirisi veya yazar ile çevirmen arasındaki ilişkiyi araştırmayı içerir. Diğer araştırma konuları ise kurmaca ile gerçek çeviri uygulamaları arasındaki etkileşim, metne sadakat/sadakatsizlik, çevirilemezlik/çevirilebilirlik ve çeviride görünürlük/görünmezlik gibi sorular ile çevirmenler ve tercümanlar hakkında kabul görmüş fikirler, klişeler ve toplumsal kalıpların ortaya çıkarılmasını kapsar. Çoğu zaman, bu temaların birçoğu tek bir anlatıda bir arada bulunur ve bu da birçok eserin çeşitli araştırma sorularını ve metodolojik yaklaşımları desteklemesine olanak tanır. *Nesir*’in bu sayısında yer alan makaleler, özellikle edebiyat ve çeviri çalışmaları arasında disiplinlerarası bir diyalogu teşvik ederken bu konulardan birini veya birkaçını merceğine alarak bu gözlemi örneklendirir.

Sayı beş araştırma makalesi içermektedir. Hilal Erkazancı Durmuş’un “Çok Seslilikten “Çifte Yazarlığa”: *Benden’iz James Joyce* Adlı Eserde Çevirikurgusal Sesler” başlıklı makalesi, Fuat Sevimay tarafından Joyce külliyatı üzerine yan-metinsel bir yorum olarak yazılmış bir roman olan *Benden’iz James Joyce*’u merceğe alıyor. Durmuş, Joyce’un eserlerini Türkçeye çeviren Sevimay’ın kendi çevirmen kimliğinin romandaki anlatıcı sesini şekillendirdiğini ve bu kimliğin çevirmenin sesi ve Bakhtin’in çok seslilik kavramı gibi teorik açımları daha derinlemesine inceleme olanağı tanıdığını ileri sürer. Durmuş, makalesinin sonunda, çevirmenler tarafından yazılan ve çevirmen karakterler içeren eserlerin çevirmen çalışmaları içinde mikro tarihsel araştırmadan beslenen çevirmen arşivinin bir parçası olarak görülmesi gerektiğini öne sürer.

Şehnaz Tahir Gürçağlar ve Selin Erkul Yağcı’nın “Bölünmüş Kimlikler ve Bölünmüş Benlikler: Türk Edebiyatında Çevirmen Karakterler” başlıklı makalesi, Osmanlı ve çağdaş Türk edebiyatında çevirmen ve tercüman temsililerine odaklanıyor. Bu eserlerde, çevirmenler genellikle kimlik krizleri yaşıyan ve zihinsel dengesizliklerle mücadele eden bireyler olarak betimlenir. Bu

⁶ Ibid, 4.

⁷ “Kurgusal Dönüş” araştırmalarının on yıllar içindeki gelişimine genel bir bakış için, Klaus Kaindl’in *Transfiction* adlı kitaba yazdığı sunuş bölümüne bakabilirsiniz. Kaindl, çevirmen ve tercüman karakterleri içeren edebi eserleri ve filmleri teorik keşifler için bir çıkış noktası olarak gören çeşitli yaklaşımları inceliyor. *Transfiction and Bordering Approaches to Theorizing Translation: Essays in Dialogue with the Work of Rosemary Arrojo* (2023) adlı kitap da alana yapılan son katkılardan biri olarak dikkate değer.

⁸ Alejandro González İnarritu’nun 2006 yapımı *Babel* filmi ile Rana Kazkaz ve Anas Khalaf’ın 2021 yapımı *Le Traducteur* filmi, ayrıca Anne Michaels’ın *Fugitive Pieces* (1996) ve Leila Aboulela’nın *The Translator* (1999) adlı romanları konuyla ilgilenen okurların ve izleyicilerin dikkatine değecek türde eserler.

⁹ Kaindl, 4.

tekrarlayan tema, kültürel dönüşümle ilgili endişeleri yansıtır. Çağdaş eserler aynı temayı sürdürürken kimlik çatışmaları ve psikozlarla boğuşan çevirmenleri ele alıp kültürler ve diller arasında gezinirken oynadıkları role ışık tutar. Delilik ve çevirmen kimliği arasındaki bağlantıyı etkileyici bir şekilde ortaya koymasının yanı sıra, makale, Türk edebiyatında çevirmen ve tercüman karakterler üzerine Türkiye’deki akademisyenler tarafından yürütülen akademik araştırmaların kapsamlı bir özetini sunuyor.

Eyüp Aygün Tayşir’in “Bir Geç Osmanlı ve Erken Cumhuriyet Dönemi Düşünce İnsanı Olarak Mehmed Enisî (Yalkı) ve Bir Anti-Sosyalist Metin Olarak ‘İnsanlarda Müsavat: Sosyalistlerin Allah’ı’” başlıklı makalesi, erken Cumhuriyet döneminde eserler vermeyi sürdürmüş, daha az bilinen Osmanlı subayı, yazar ve çevirmen Mehmed Enisî’nin yaşamı, ideolojisi ve edebî tercihleri arasındaki bağlantıları inceliyor. Arşiv araştırmasına dayanan makale, Enisî’nin 1924 yılında İngilizceden Osmanlı Türkçesine çevirdiği anti-sosyalist bir edebî eseri ele alıyor. Çalışma, Enisî’nin hayatı ve eserleri hakkındaki mevcut bilgileri güncelleyerek, onun pozitivist görüşlerini ve sosyalizmi bir tehdit olarak algılayışı üzerinde duruyor.

Ömercan Çetinkaya’nın “*Penâhî Mecmuası* (Milli Kütüphane MS 06 Mil Yz A 4922) ve MESTAP’a Göre Tasnifi” başlıklı makalesi, *Nesir*’in bu sayısında, her sayıda olduğu gibi dosya konusunun kapsamı dışında kalan araştırma makalelerinden biri olarak yer alıyor. Makale, 1902 yılında Penâhî adıyla bilinen Mustafa Müslim Ocak tarafından derlenen *Penâhî Mecmuası*’nın analizi yoluyla mecmua türüne dair yeni bakış açıları sunuyor. Çetinkaya, derleyicinin kimliğinin ve derleme tarihinin belirlenmesinin önemini vurguluyor ve bu çalışmayı şekillendiren tasavvuf tarihi, toplulukları ve metinlerine dair önemli bilgiler veriyor. Sonuç olarak çalışma, mecmua araştırmalarını ilerletmeyi ve gelecek çalışmalar için örnek teşkil eden bir yaklaşım sunmayı amaçlıyor.

Nesir’in bu sayısında dosya konusunun dışında kalan diğer makale, Yasemin Yılmaz Yüksek’in “Jeannie Baker’ın Resimli Kitaplarında Görülmeyen Şiddetin İzini Sürmek” başlıklı çalışması. Bu makale, Avustralyalı görsel sanatçı Jeannie Baker’ın üç eserine ekolojik bir eleştiri sunar. Bu üç eser, yazısız resimli kitaplar *Belonging* ve *Window* ile resimli kitap *The Hidden Forest*. Yüksek, Baker’ın görsel hikâye anlatımının okuyucuyu kentleşme ve insan istismarıyla tetiklenen çevresel değişimlerin tanığı olarak konumlandığını söyler. Yüksek, Baker’ın kitaplarında ince ince ilerleyen illüstrasyon değişiklikleri aracılığıyla okuyucuları insanlar, doğa ve insan dışı varlıklar arasındaki ilişkiyi yeniden düşünmeye teşvik ettiğini savunur.

Sayı iki çeviri makale içeriyor. Atiye Gülfer Gündoğdu, Hans-Georg Gadamer’in “‘Muteber’ Metin ve Hakikati” başlıklı makalesini Almancadan Türkçeye çevirdi. İlk olarak Kasım 1978’de Minneapolis’te düzenlenen Midwest Modern Language Association yıllık toplantısında sunduğu makalesinde Gadamer, edebî metinlerin hakikatle ilişkili olmadığı gerekçesiyle küçümsenip yalnızca “kurgu” olarak nitelendirilmelerine karşı edebî metinlere itibarını yeniden kazandırıyor. Gadamer, edebî metinlerin hakikatle kurduğu ilişkiyi yeniden inceleyerek, bu eserlerin dokusunda yer alan edebiyata özgü özelliklere odaklanıyor.

Zeynep Kürük Erçetin, “Bir Başka Halide: Halide Edib Adıvar’ın Gölgede Kalan (Öz-) Çevirmen Kimliği” başlıklı kendi yazdığı makaleyi Türkçeden İngilizceye çevirdi. Makale, Duygu Akın Tekgöl tarafından *Nesir*’in bu sayısında değerlendirilen *Kelimelerin Kıyısında: Türkiye’de Kadın Çevirmenler*¹⁰ başlıklı eserde ilk kez Türkçe olarak yayımlanmıştır. Erçetin’in çalışması, çevirmenin rolünü ülkenin kültürel ve siyasi tarihi bağlamında konumlandıran mikro tarihsel bir vaka çalışması sunar. Ayrıntılı bir inceleme sunan Erçetin, Türkiye’de kadınların özgürleşme hareketinin önemli bir figürü ve birçok eser vermiş bir romancı olan Halide Edib Adıvar’ın (1884–1964) çevirmen kimliğini, Edib’in kendi çevirdiği romanları ve otobiyografileri üzerine yoğunlaşarak ele alıyor.

Sayı üç kitap incelemesi içeriyor. İlki, Murat Cankara’nın Şehnaz Şişmanoğlu Şimşek’in *İki Kilise Arasında Binamaz: Karamanlıca Edebiyatta Dil, Kimlik ve Yeniden-Yazım* (2024) başlıklı kitabı üzerine yazdığı inceleme. Cankara, Şimşek’in Evangelinos Misailidis’in *Temaşa-i Dünya ve Cefakâr u Cefakeş* romanına getirdiği disiplinler arası yaklaşımı vurgular. Şimşek kitabında, Misailidis’in eserinin yalnızca Grigoris Paleologos’un *O Polipathis* adlı eserinin özgün olmayan bir kopyası olduğu yönündeki yaygın görüşe meydan okur. İkinci inceleme, Saliha Samanlı tarafından yazılan Alphan Akgöl’ün *Kim Egemen Olabilir Yazgısına: Türk Romanında Trajedi ve Özgür İrade* (2021) kitabını ele alıyor. Samanlı’nın belirttiği gibi, Akgöl’ün çalışması, özellikle geleneksel-modern çatışması bağlamında, erken dönem Türk romanlarında trajedinin kasıtlı bir anlatı tercihi olarak kullanımını inceliyor. Bu sayıdaki üçüncü kitap incelemesi ise Duygu Akın Tekgöl’ün *Kelimelerin Kıyısında: Türkiye’de Kadın Çevirmenler* (2019) üzerine yazdığı inceleme. Tekgöl, kitabın hem akademisyenlere hem de genel okura hitap ettiğini vurguluyor. İncelemesinde, özellikle çeviri teknolojisi ve çeviride duyguların rolü gibi konularda kitabın daha fazla araştırmaya ilham verme potansiyeline dikkat çekiyor.

Son olarak, sayı, araştırmacılar tarafından arşivlerden gün yüzüne çıkarılan iki adet birincil kaynak içermekte. İlk kaynak, Selim Ahmetoğlu tarafından gün ışığına çıkarılan ve incelenen “Sabık Başvekilden Mektup (!) Var: Hüseyin Rauf (Orbay) Bey’in Ülkenin Durumuna Dair Kaleme Aldığı Değerlendirmeler.” İkinci kaynak ise Ali Kozan tarafından sunulan “XIX-XX. Asır Osmanlısında Muzır Yahut Yasaklı Yayınlara Ait Belgeler: *Ebu Müslim Destanı*” başlıklı belge. Her iki inceleme de, ilgili belgelerin geçtiği dönemlerin ve belgelerdeki şahsiyetlerin tarihsel açıdan anlaşılmasına orijinal katkılar sunmayı amaçlamaktadır.

Her sayıda olduğu gibi, bu sayının hazırlanmasına katkıda bulunan sayı editörüne, danışma kurulu üyelerine, alan editörlerine, yazarlara ve hakemlere şükranlarımızı sunarız. Son olarak, *Nesir*’in Nisan 2025 tarihinde yayımlanacak olan sekizinci sayısının, Özen Nergis Seçkin Dolcerocca editörlüğünde “19. Yüzyılda Osmanlı-Türk Edebiyatına Kavramsal Yaklaşımlar” dosya konusuna ayrılacağını paylaşmak isteriz. Bu konuyla ilgili nitelikli ve özgün çalışmalarınız 1 Mart 2025 tarihine kadar kabul edilecektir.

¹⁰ *Kelimelerin Kıyısında: Türkiye’de Kadın Çevirmenler*, edited by Şehnaz Tahir Gürçağlar (İstanbul: İthaki Yayınları, 2019).

From Issue Editor

Nefise Kahraman

Dr., Lecturer, University of Toronto, Near and Middle Eastern Civilizations
ORCID: 0009-0001-5933-7711, E-Mail: nefise.kahraman@mail.utoronto.ca

The special dossier of the seventh issue of *Nesir: A Journal of Literary Studies* draws inspiration from the “fictional turn” in translation studies proposed by Else Vieira in the mid-1990s to highlight the value of fiction as a credible source for exploring and reflecting on translation and other interpretive processes¹. Vieira’s work on the role of translation-related themes in the fiction of Brazilian and Latin American authors was further developed by other scholars, including Edwin Gentzler² and Rosemary Arrojo.³ In her *Fictional Translators: Rethinking Translation Through Literature* (2018), Arrojo observes that as translation studies grew as an interdisciplinary field and translator characters became more prominent in world literature around the turn of the millennium, academic interest in the portrayal of translators and translation-related themes in fiction “began to produce an abundance of critical material elsewhere as well.”⁴ The articles featured in *Nesir*’s current issue are a testament to the growing body of scholarship that explores translator characters from various literary traditions, with a particular focus on Turkish literature in this case.

Over the last three decades since the proposal of the fictional turn, whose main objective was “to integrate reflections on translation theory found in works of fiction,”⁵ several academic conferences have been organized on the topic, with proceedings from some of these conferences later becoming edited volumes. One such conference was held at the University of Vienna’s Centre for Translation Studies in 2011, resulting in an edited volume titled *Transfiction: Research into the Realities of Translation Fiction* (2014). In this collection, regarding the increased visibility of translator and interpreter characters in fiction (as well as in film), one of the editors, Klaus Kaindl, remarks: “Literature and film are never detached from society, but rather react to its developments,

---

¹ Rosemary Arrojo, *Fictional Translators: Rethinking Translation Through Literature* (London and New York: Routledge, 2018), 2.

² Edwin Gentzler, *Translation and Identity in the Americas: New Directions in Translation Theory* (New York: Routledge, 2008).

³ Denise Krippner’s recent book, *Narratives of Mistranslation: Fictional Translators in Latin American Literature* (2023), stands as a notable addition to the existing body of scholarly works focusing on translator characters in Latin American literature.

⁴ Arrojo, 2.

⁵ Klaus Kaindl, “Going fictional! Translators and Interpreters in literature and film: An introduction,” *Transfiction: Research into the Realities of Translation Fiction*, ed. Klaus Kaindl and Karlheinz Spitzl (Amsterdam: John Benjamins, 2014), 11.

changes, and upheavals with their own methods and devices.”^{6 7} Given the social and political potential of translation—particularly in contexts of migration, exile, and war—it’s no wonder that translators and interpreters often stand at the core of some of the most impactful and celebrated literary works and films.⁸

Today, translation fiction (transfiction)—defined as “the introduction and (increased) use of translation-related phenomena in fiction”⁹—has arguably established itself as a distinct genre, drawing scholars to explore a wide range of thematic areas. These often include comparing the portrayal of translators in fiction with reality, exploring the metaphorical function of translation in literature, examining the relationship between the original text and its translation, or between the author and the translator. Other areas of inquiry include the interplay between fictional and real translation practices, questions of fidelity versus infidelity, (un)translatability, (in)visibility, as well as uncovering the ideas, clichés, and stereotypes surrounding translators and interpreters in society. Frequently, several of these themes coexist in a single narrative, allowing many works to support various research questions and methodological approaches. The articles featured in *Nesir*’s current issue exemplify this observation by engaging with one or more of these topics, as they foster an interdisciplinary conversation between fields, particularly literary and translation studies.

The issue includes five research articles. Hilal Erkazancı Durmuş’s article, “From Polyphony to “Dual Authorship”: Transfictional Voices in *Benden’iz James Joyce*,” examines *Benden’iz James Joyce* [It is Me, James Joyce], a prime example of a transfictional novel written by Fuat Sevimay as a paratextual commentary on Joyce’s oeuvre. Durmuş draws our attention to the dialogic relationship Sevimay creates between the fictional author and translator in the novel, wherein they engage in conversations about various topics, including the translator’s decisions. As the translator of Joyce’s works into Turkish, Sevimay’s own translatorial persona, as Durmuş argues, shapes his narrative voice in the novel, facilitating a deeper exploration of theoretical concepts, such as the translator’s voice and Bakhtinian polyphony. Durmuş concludes her article with a compelling argument, suggesting that transfictional narratives crafted by translators should be seen as part of a translator’s archive, which constitutes an integral part of microhistorical research within translator studies.

Şehnaz Tahir Gürçağlar and Selin Erkul Yağcı’s article, “Divided Identities and Divided Selves: Fictional Translators in Turkish Literature,” examines the portrayal of translators and

---

⁶ Ibid, 4.

⁷ For an overview of the development of research on the “fictional turn” over the decades, see Klaus Kaindl’s introduction to *Transfiction*, where he explores various approaches to using fiction and film that feature translator and interpreter characters as a foundation for theoretical exploration. *Transfiction and Bordering Approaches to Theorizing Translation: Essays in Dialogue with the Work of Rosemary Arrojo* (2023) also deserves attention as a recent contribution to the field.

⁸ Alejandro González Iñárritu’s 2006 film *Babel* and *Le Traducteur* (2021) by Rana Kazkaz and Anas Khalaf, along with the novels *Fugitive Pieces* (1996) by Anne Michaels and *The Translator* (1999) by Leila Aboulela, are noteworthy recommendations for interested readers and viewers.

⁹ Kaindl, 4.

interpreters in Ottoman and contemporary Turkish literature, where they are often depicted as individuals experiencing identity crises and mental instability. This recurring theme reflects the complexities of translation and the anxieties surrounding cultural transformation, beginning with early Ottoman novels responding to Westernization. Contemporary works continue this trend, portraying translators grappling with identity conflicts and psychosis, shedding light on their role as figures navigating between cultures and languages. In addition to its compelling exploration of the link between madness and the translator's identity, the article offers a comprehensive overview of scholarly research on translator and interpreter characters in Turkish literature, conducted by academics in Turkey.

Eyüp Aygün Tayşir's article "Mehmed Enisî (Yalkı) as a Late Ottoman an Early Republican Thinker and 'Equality in People: God of Socialists' as an Anti-Socialist Text," explores the connections between the life, ideology, and literary preferences of Mehmed Enisî, a lesser-known Ottoman officer, writer, and translator who remained active during the early Republican period. Based on archival research, the article examines a 1924 anti-socialist literary work that Enisî translated from English into Ottoman Turkish. The study updates existing knowledge about Enisî's life and works, highlighting his positivist views and his perception of socialism as a threat.

Ömercan Çetinkaya's article, "*Penâhî's Poetry Miscellanea* (National Library MS 06 Mil Yz A 4922) and Its Classification According to MESTAP," is featured in this issue of *Nesir* as one of the research articles that, as in every issue, falls outside the purview of the dossier topic. The article offers new perspectives on the miscellanea (mecnua) genre through an analysis of the *Penâhî Mecmuası*, a miscellanea compiled in 1902 by Mustafa Müslim Ocak, known as Penâhî. Çetinkaya emphasizes the importance of identifying the compiler and the date of compilation, providing insights into the Sufi history, communities, and texts that shaped the work. Ultimately, the study aims to advance miscellanea research by offering an exemplary approach for future studies.

The other article that falls outside the purview of the dossier topic in *Nesir's* current issue is Yasemin Yılmaz Yüksek's "Exploring Unseen Violence in the Picture Books of Jeannie Baker," which provides an ecocritical analysis of three works by the Australian visual artist Jeannie Baker: the wordless picture books *Belonging* and *Window*, and the illustrated book *The Hidden Forest*. Yüksek examines how Baker's visual storytelling positions the reader as a witness to environmental changes driven by urbanization and human exploitation. She argues that through slow, subtle changes in the illustrations, Baker's books encourage readers to reconsider the relationship between humans, nature, and nonhuman subjectivities.

The issue includes two translated articles. Atiye Gülfer Gündoğdu translates Hans-Georg Gadamer's article "The Eminent Text and Its Truth" from German into Turkish. Originally presented at the annual meeting of the Midwest Modern Language Association in Minneapolis in November 1978, Gadamer's article restores the esteem of literary texts that had been discredited as detached from truth and dismissed merely as "fiction." Gadamer re-examines the relationship between literary texts and truth, focusing on the unique characteristics embedded in the very fabric of literary works.

Zeynep Kürük Erçetin translates her own article, “Halide Edib Adıvar: The Forgotten (Self) Translator Behind the Writer,” which was originally published in Turkish in a collected volume on women translators in Turkey, *Kelimelerin Kıyısında: Türkiye’de Kadın Çevirmenler*, reviewed by Duygu Akın Tekgöl in this issue.¹⁰ Erçetin’s piece offers a microhistorical case study that situates the translator’s role within the broader context of the nation’s cultural and political history. Through an in-depth examination, she explores the translatorial agency of Halide Edib Adıvar (1884–1964), a prominent novelist and key figure in the women’s emancipation movement in Turkey, focusing on her self-translated novels and autobiographies.

The issue includes three book reviews. The first is Murat Cankara’s review of Şehnaz Şişmanoğlu Şimşek’s *İki Kilise Arasında Binamaz: Karamanlıca Edebiyatta Dil, Kimlik ve Yeniden-Yazım* (2024). Cankara highlights Şimşek’s interdisciplinary approach to Evangelinos Misailidis’ novel *Temaşa-i Dünya ve Cefakâr u Cefakeş*, as Şimşek challenges the prevailing view that Misailidis’ work is merely an unoriginal copy of Grigoris Paleologos’ *O Polipathis*. The second review is by Saliha Samanlı, who examines Alphan Akgöl’s *Kim Egemen Olabilir Yazısına: Türk Romanında Trajedi ve Özgür İrade* (2021). As Samanlı indicates, Akgöl’s study delves into the use of tragedy in early Turkish novels as a deliberate narrative choice, especially in relation to the conflict between traditional and modern values. The third is Duygu Akın Tekgöl’s review of *Kelimelerin Kıyısında: Türkiye’de Kadın Çevirmenler* (2019), a book that appeals to both academics and general readers. In her review, Tekgöl draws attention to the book’s potential to inspire further research, particularly in areas such as translation technology and the role of emotions in translation and interpreting explored through the lens of translation and gender.

Lastly, the issue features two primary sources unearthed from the archives by researchers. The first is “A Letter (!) from the Former Prime Minister: Hüseyin Rauf’s (Orbay) Assessments on Matters of the Country,” brought to light and analyzed by Selim Ahmetoğlu. The second, titled “Documents on Detrimental or Prohibited Publications in the XIX-XXth Century Ottoman Empire: *The Epic of Abu Muslim*,” is presented by Ali Kozan. Both analyses aim to offer original contributions to the historical understanding of the periods and figures featured in the respective documents.

As with every issue, we would like to express our gratitude to our editorial and advisory board members, field editors, authors, and reviewers who contributed to the preparation of this edition. Lastly, we would like to remind you that *Nesir* will devote its eighth issue, to be released in April 2025, to the dossier topic “Conceptual Approaches to Ottoman-Turkish Literature in the 19th Century,” under the editorship of Özen Nergis Seçkin Dolcerocca. Qualified and original works from literary researchers on this topic will be accepted until March 1, 2025.

---

¹⁰ *Kelimelerin Kıyısında: Türkiye’de Kadın Çevirmenler*, edited by Şehnaz Tahir Gürçağlar (İstanbul: İthaki Yayınları, 2019).